

ZWIĄZEK BANKÓW POLSKICH

KRZYSZTOF PIETRASZKIEWICZ

PREZYS

Warszawa, dnia 8 czerwca 2020 roku

Pan
Tomasz Grodzki
Marszałek Senatu

Krzysztof Piotr Piętraszkiewicz

w imieniu Związku Banków Polskich, niezależnie od pisma z dnia 5 czerwca 2020 roku w sprawie uwag do ustawy z dnia 4 czerwca 2020 roku o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych na zapewnienie płynności finansowej przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 (druk senacki nr 142, „Ustawa”) w zakresie tzw. ustawowych wakacji kredytowych, niniejszym pragnę przedstawić uzupełniające stanowisko do Ustawy w zakresie projektowanych zmian do ustawy z dnia 15 maja 2015 roku - Prawo restrukturyzacyjne („Prawo Restrukturyzacyjne”) przewidzianych na gruncie przepisów rozdziału 6 Ustawy dotyczących uproszczonego postępowania restrukturyzacyjnego.

Związek Banków Polskich po analizach przepisów Ustawy dotyczących uproszczonego postępowania restrukturyzacyjnego pragnie zwrócić uwagę na poważne ryzyka:

- nadużyć w takich postępowaniach oraz
- ich instrumentalnego wykorzystywania przez dłużników zainteresowanych wyłącznie czasową ochroną przed egzekucją, a nie zainteresowanych uzgodnieniem i wykonaniem układu,

wskutek wyeliminowania jakichkolwiek form zewnętrznego (niezależnego) nadzoru nad dłużnikiem. W konsekwencji, powyższa inicjatywa legislacyjna nakierowana na wsparcie przedsiębiorców może skutkować powstaniem patologii w procesach gospodarczych ze szkoda nie tylko dla wierzycieli, w tym w szczególności wierzycieli handlowych, ale i dla procesu rozliczania uczestników obrotu gospodarczego z otrzymanej od państwa pomocy.

Brak nadzoru nad uproszczonym postępowaniem restrukturyzacyjnym realizowanego przez niezależnego nadzorcę powołanego przez sąd (zgodnie z Ustawą nadzorca układu angażowany jest przez dłużnika) stanowi przykład niezgodności przepisów rozdziału 6 Ustawy z postanowieniami *Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie ram restrukturyzacji zapobiegawczej, umorzenia długów i zakazów prowadzenia działalności oraz w sprawie środków zwiększających skuteczność postępowań dotyczących restrukturyzacji, niewypłacalności i umorzenia długów, a także zmieniającej dyrektywę (UE) 2017/1132 (dyrektywa o restrukturyzacji i upadłości)* („Dyrektywa Restrukturyzacyjna”).

Rozumiejąc, że uwzględnienie całości uwag do Ustawy zgłaszanych dotąd przez Związek Banków Polskich nie jest na tym etapie możliwe, pragniemy przedstawić propozycje zmian Ustawy mające na celu:

- zwiększenie transparentności uproszczonego postępowania restrukturyzacyjnego oraz
- ograniczenie ryzyka instrumentalnego wykorzystania tego postępowania przez nieuczciwych dłużników.

PODSUMOWANIE PROPOZYCJI ZMIAN

Proponowane przez Związek Banków Polskich zmiany Ustawy nie zmieniają przewidzianego nią zakresu ochrony dłużnika, ani też logiki rządzącej uproszczonym postępowaniem restrukturyzacyjnym. Ich celem jest wyłącznie zwiększenie transparentności uproszczonego postępowania restrukturyzacyjnego oraz wprowadzenie mechanizmów zmniejszających ryzyko jego instrumentalnego wykorzystania dla procesów noszących znamiona nadużyć gospodarczych.

W związku z powyższym Związek Banków Polskich proponuje:

- wprowadzenie w Ustawie obowiązku przygotowania i bezzwłocznego przedstawienia wierzycielom spisu wierzytelności, spisu wierzytelności spotnych oraz planu restrukturyzacyjnego,
- wprowadzenie w Ustawie możliwości odwołania przez sąd nierzetelnego nadzorcy układu,
- wprowadzenie obowiązku głosowania układu w grupach, w sytuacji, w której restrukturyzacja dotyczy wierzytelności zabezpieczonych na majątku dłużnika,
- umożliwienie korzystania z uproszczonego postępowania restrukturyzacyjnego wyłącznie dłużnikom dotkniętym skutkami COVID-19

oraz

- w razie niepowodzenia uproszczonego postępowania restrukturyzacyjnego, zapewnienie dłużnikowi możliwości otwierania wyłącznie tych postępowań, z którymi wiąże się odebranie mu zarządu własnego.

OGÓLNA OCENA KIERUNKU ZMIAN LEGISLACYJNYCH (UPROSZCZONEGO POSTĘPOWANIA RESTRUKTURYZACYJNEGO)

Związek Banków Polskich zgadza się z leżącą u podstaw proponowanych zmian legislacyjnych tezą, że wobec mających miejsce zakłóceń w funkcjonowaniu podmiotów prywatnych oraz instytucji państwowych, w tym sądów, będących skutkiem stanu epidemii wywołanej wirusem SARS-CoV-2 oraz rozprzestrzeniania się choroby wywołanej tym wirusem (COVID-19), należy zakładać, iż terminy otwierania postępowań restrukturyzacyjnych istotnie się przedłużą.

Uzasadnia to wprowadzenie rozwiązań legislacyjnych, które zapewniają dłużnikom ochronę przed działaniami egzekucyjnymi wierzycieli, która nie jest warunkowana orzeczeniem sądu. Brak takiej ochrony stanowi bowiem istotne ryzyko dla przedsiębiorcy zamierzającego otworzyć postępowanie restrukturyzacyjne oraz przyczynić się może do niepowodzenia całego procesu restrukturyzacji.

Ustawa realizując powyższy cel eliminuje w ogóle udział sądu w toku postępowania – do czasu złożenia wniosku o zatwierdzenie układu oraz nie przewiduje udziału w postępowaniu niezależnego nadzorcy sądowego. Brak w uproszczonym postępowaniu restrukturyzacyjnym jakiegokolwiek elementu nadzoru ze strony wierzycieli. Istotną część kompetencji przypisanych radzie wierzycieli przejmuje powołany przez dłużnika nadzorca układu.

W świetle powyższego, Związek Banków Polskich postuluje:

- zwiększenie transparentności postępowania - poprzez wprowadzenie obowiązku przygotowania i przedstawienia wierzycielom dokumentów, które są kluczowe dla oceny kierunku działań restrukturyzacyjnych oraz możliwości przyjęcia układu tzn. planu restrukturyzacyjnego, spisu wierzycieli i spisu wierzycieli spornych,
- zapewnienie możliwości powołania przez sąd niezależnego nadzorcy sądowego – poprzez wprowadzenie uprawnienia sądu do zmiany nadzorcy nierzetelnego układu oraz zastąpienia go nadzorcą sądowym lub zarządcą oraz
- wprowadzenie obowiązku głosowania układu grupami w razie objęcia nim wierzycieli zabezpieczonych rzeczowo na majątku dłużnika – przy czym obowiązek ten dotyczyłby wyłącznie wydzielenia grupy wierzycieli zabezpieczonych.

Mając na względzie zasadność ograniczenia ryzyka nadużywania uproszczonego postępowania restrukturyzacyjnego i wykorzystywania go jako środka dla uzyskania moratorium na spłatę

długów przez nieuczciwych dłużników (nie mających intencji porozumienia się z wierzycielami i przedstawienia rzetelnie przygotowanych propozycji układowych), Związek Banków Polskich proponuje dodatkowo, ażeby:

- doprecyzować kryteria, które powinny spełnić podmioty otwierające uproszczone postępowanie restrukturyzacyjne (takie postępowanie powinni móc otworzyć wyłącznie przedsiębiorcy, którzy popadli w problemy finansowe w wyniku COVID-19) oraz
- w razie niepowodzenia uproszczonego postępowania restrukturyzacyjnego zapewnić dłużnikowi możliwość otwierania wyłącznie tych postępowań, z którymi wiąże się odebranie mu zarządu własnego.

SZCZEGÓLOWE PROPOZYCJE ZMIAN PRZEPISÓW USTAWY

1. Zwiększenie transparentności uproszczonego postępowania restrukturyzacyjnego

Uzasadnienie zmiany Ustawy

Przy obecnym brzmieniu Ustawy, dłużnik z jednej strony uzyskuje ochronę przed wierzycielami, z drugiej zaś zarówno on, jak i powołany przezeń nadzorca układu zwolnieni są w toku postępowania z wszelkich obowiązków informacyjnych wobec sądu i wierzycieli.

Nadzorca układu nie ma także obowiązku przedstawić wierzycielom spisu wierzytelności, a co najważniejsze nie jest zobowiązany do przedstawienia wierzycielom planu restrukturyzacyjnego. Sytuacja, w której wierzyciel ma podjąć decyzję w sprawie układu, nie znając struktury zadłużenia dłużnika, ani też planu restrukturyzacyjnego, powoduje, iż taki proces decyzyjny przypomina loterię.

W ocenie Związku Banków Polskich dopuszczenie do sytuacji, w której decyzje w sprawie układu przesądzające o losie dłużnika podejmowane są bez zapewnienia wierzycielom elementarnego dostępu do informacji umożliwiających ocenę propozycji układowych:

- jest sprzeczne z fundamentalną logiką rządzącą postępowaniami restrukturyzacyjnymi oraz
- prowadzić będzie do patologii procesów restrukturyzacyjnych.

W świetle powyższego proponujemy:

- zobowiązanie dłużnika do sporządzenia spisu wierzytelności oraz wierzytelności spornych oraz przekazania tych dokumentów nadzorcy układu przed dokonaniem obwieszczenia w MSIG w trybie art. 15 ust. 1 Ustawy oraz
- zobowiązanie nadzorcy sądowego do sporządzenia i przedstawienia wierzycielom spisu wierzytelności, spisu wierzytelności spornych oraz planu restrukturyzacyjnego w terminie 2 tygodni od dnia otwarcia postępowania (podobnie jak to czynią nadzorcy sądowi i zarządcy w innych postępowaniach restrukturyzacyjnych).

Obowiązek dłużnika do przygotowania spisu wierzytelności i wierzytelności spornych w związku z otwieraniem postępowania

Uproszczone postępowanie restrukturyzacyjne ma krótki 4-miesięczny horyzont czasowy. Wymaga to, ażeby otwierana przez dłużnika procedura restrukturyzacyjna była dobrze przygotowana. W tym kontekście zasadne jest, ażeby dłużnik uzyskujący ochronę przed wierzycielami, w związku z otwarciem postępowania przygotował:

- spis wierzytelności,
- spis wierzytelności spornych oraz
- propozycje układowe.

Przygotowanie przez dłużnika spisu wierzytelności oraz spisu wierzytelności spornych konieczne jest dla zapewnienia, iż zostały spełnione ustawowe przesłanki otwarcia uproszczonego postępowania układowego – tzn. nie toczy się ono z naruszeniem art. 3 ust. 2 Prawa Restrukturyzacyjnego (kwota wierzytelności spornych nie przekracza 15% sumy wierzytelności). Dodatkowo sporządzenie tych dokumentów wymagane jest dla zapewnienia wierzycielom możliwości oceny zakresu i charakteru wierzytelności podlegających układowej restrukturyzacji, co warunkuje możliwość dokonania przez nich oceny propozycji układowych składanych poszczególnym wierzycielom.

Wobec zapewnienia dłużnikowi ochrony przed egzekucją, której zakres uwarunkowany jest treścią propozycji układowych¹, konieczne jest, ażeby wierzyciele mogli zapoznać się na samym początku postępowania z propozycjami układowymi.

Obowiązek nadzorca układu przygotowania spisu wierzytelności i wierzytelności spornych oraz planu restrukturyzacyjnego

W kontekście wspomnianego krótkiego, 4-miesięcznego horyzontu uproszczonego postępowania restrukturyzacyjnego, na nadzorca układu powinny ciążyć te same obowiązki, które w przyspieszonym postępowaniu układowym ciążyą na nadzorcę sądowym zgodnie z art. 261 Prawa Restrukturyzacyjnego. Oznacza to, że nadzorca układu w terminie dwóch tygodni od dnia otwarcia przyspieszonego postępowania układowego powinien sporządzić i udostępnić wierzycielom:

- plan restrukturyzacyjny uwzględniający propozycje restrukturyzacji przedstawione przez dłużnika,
- spis wierzytelności oraz
- spis wierzytelności spornych.

¹ Zakaz egzekucji z przedmiotu zabezpieczeń ustanowionych na majątku dłużnika obowiązuje, jeżeli propozycje układowe przewidują restrukturyzację układową zabezpieczonych wierzytelności.

Propozycje zmian przepisów Ustawy

W świetle powyższego Związek Banków Polskich proponuje:

1) dodanie w art. 15 Ustawy ust. 5 o następującym brzmieniu:

„5. Obwieszczenie, o którym mowa w ust. 1 może być dokonane po przygotowaniu przez dłużnika propozycji układowych oraz spisu wierzytelności, spisu wierzytelności spornych i przekazaniu ich nadzorcy układu.”

2) Dodanie w art. 16 Ustawy ust. 4, 5 i 6 o następującym brzmieniu:

„4. W terminie dwóch tygodni od dnia otwarcia przyspieszonego postępowania układowego nadzorca układu sporządza i udostępnia wierzycielom na ich żądanie:

- 1) plan restrukturyzacyjny uwzględniający propozycje restrukturyzacji przedstawione przez dłużnika;*
- 2) spis wierzytelności;*
- 3) spis wierzytelności spornych.*

5. Do czasu sporządzenia przez nadzorcę układu spisu wierzytelności oraz spisu wierzytelności spornych nadzorca układu udostępnia wierzycielom spis wierzytelności oraz spis wierzytelności spornych przygotowane przez dłużnika, o których mowa w art. 15 ust. 5.

6. Nadzorca układu zobowiązany jest przekazać wierzycielowi dokumenty, o których mowa w ust. 4 i 5 powyżej w terminie 3 dni od dnia otrzymania od wierzyciela żądania. Zobowiązanie to uznaje się za wykonane w sytuacji, w której dokumenty, o których mowa powyżej wydane wierzycielowi są we wskazanym terminie przez dłużnika. W razie braku przekazania wierzycielom adresu, na który mają być dokonywane doręczenia adresowane do nadzorcy układu, takie doręczenia dokonywane są na adres siedziby dłużnika.”

2. Zapewnienie możliwości powołania przez sąd niezależnego nadzorcy sądowego

Uzasadnienie zmiany Ustawy

Zapewnienie dłużnikowi rozszerzonej w stosunku do pozostałych postępowań restrukturyzacyjnych ochrony przed egzekucją zakładać musi, iż w okresie takiej ochrony:

- dłużnik będzie działał uczciwie, zaś

- nadzorca układu będzie rzetelnie pełnił obowiązki nadzorcze, w szczególności podejmując decyzje w sprawie wyrażenia zgody na zaciąganie przez dłużnika zobowiązań (w tym pożyczkowych i kredytowych) i dokonywane przez dłużnika rozporządzenia majątkiem (zbywanie majątku lub obciążanie go hipoteką lub zastawem), o których mowa w art. 22 Ustawy.

Brak rzetelnego i uczciwego nadzoru nad dłużnikiem skutkować może nadużyciom w uproszczonych postępowaniach restrukturyzacyjnych.

W tym kontekście niezrozumiałą jest brak w przepisach dotyczących uproszczonego postępowania restrukturyzacyjnego odpowiednika art. 28 Prawa Restrukturyzacyjnego uprawniającego sąd do zmiany nierzetelnego nadzorca sądowego lub zarządcy.

W świetle powyższego Związek Banków Polskich apeluje o wprowadzenie do Ustawy mechanizmu:

- 1) uprawniającego sąd do zmiany nieuczciwego nadzorca układu, niedającego rękojmi należytego wykonywania obowiązków oraz
- 2) uprawniającego istotną grupę wierzycieli do żądania zmiany nadzorca układu, w sytuacji w której nie spełnia on w ocenie wierzycieli wymogów niezależności.

Podkreślenia wymaga, iż postulat powyższy znajduje uzasadnienie w świetle przepisów Dyrektywy Restrukturyzacyjnej.

Dyrektywa Restrukturyzacyjna stanowi bowiem, że:

- (1) „powołanie nadzorca restrukturyzacyjnego [rozumianego jako podmiot powołany przez sąd lub organ administracji m.in. do nadzoru nad postępowaniem] jest zawsze konieczne w sytuacji, w której dłużnik korzysta z ogólnego wstrzymania czynności egzekucyjnych” lub „jeżeli „plan restrukturyzacyjny [układ] wymaga zatwierdzenia przez organ sądowy [...] wbrew sprzeciwowi grupy wierzycieli”, zaś
- (2) „w celu uniknięcia konfliktu interesów, zarówno dłużnicy, jak i wierzyciele mieli możliwość wniesienia sprzeciwu wobec wyboru lub powołania nadzorca lub wystąpienia o jego zmianę”.

Propozycja zmian przepisów Ustawy

W świetle powyższego Związek Banków Polskich proponuje dodanie w art. 18 Ustawy ust. 3, 4, 5, 6 i 7 o następującym brzmieniu:

- „3. *Na wniosek wierzyciela sąd zmienia nadzorcę układu oraz ustanawia nadzorcę sądowego albo zarządcę, jeżeli nadzorca układu nie daje rękojmi należytego wykonywania obowiązków.*
4. *Sąd zmienia nadzorcę układu oraz ustanawia nadzorcę sądowego na wniosek wierzyciela lub wierzycieli mających łącznie więcej niż 30% sumy wierzytelności, z wyłączeniem*

wierzycieli określonych w art. 80 ust. 3, art. 109 ust. 1 i art. 116 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne.

5. W razie zmiany nadzorcy układu i powołania w jego miejsce nadzorcy sądowego przepisy tej ustawy dotyczące nadzorcy układu mają odpowiednie zastosowanie do zarządcy.
6. Sąd rozpoznaje wniosek o zmianę nadzorcy układu oraz ustanowienie nadzorcy sądowego lub zarządcy w terminie 14 dni.
7. W razie zmiany nadzorcy układu i powołania zarządcy, do zarządcy stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, przy czym na zarządcy ciąży także obowiązki oraz posiada on uprawnienia przewidziane tą ustawą dla nadzorcy układu.”

3. Wprowadzenie obowiązku głosowania grupami układu obejmującego wierzytelności zabezpieczone na majątku dłużnika

Uzasadnienie zmiany Ustawy

Nie ma wątpliwości, iż układowa restrukturyzacja wierzytelności zabezpieczonych na majątku dłużnika może skutkować istotną erozją posiadanego przez wierzyciela zabezpieczenia lub wręcz pozbawieniem wierzyciela zabezpieczenia. Dotyczy to w szczególności sytuacji, w której horyzont układowej spłaty wierzytelności wykracza poza okres istnienia zabezpieczenia (np. zabezpieczenia ustanowionego na szybko starzejącym się majątku).

Uzasadnia to wprowadzenie zasady, iż układ obejmujący wierzytelności zabezpieczone na majątku dłużnika powinien być głosowany w grupach interesu. Taką wyodrębnioną grupą interesów są wierzyciele zabezpieczeni.

Konsekwencją tego powinno być zastosowanie w uproszczonym postępowaniu restrukturyzacyjnym toczącym się z udziałem wierzycieli zabezpieczonych zasady mającej zastosowanie do postępowań o zatwierdzenie układu odzwierciedlonej w art. 217 ust. 2 Prawa Restrukturyzacyjnego, stanowiącym, że:

„Jeżeli głosowanie nad układem przeprowadza się w grupach wierzycieli, obejmujących poszczególne kategorie interesów, układ zostaje przyjęty, jeżeli w każdej grupie wypowie się za nim większość uprawnionych do głosowania nad układem wierzycieli z tej grupy, mających łącznie co najmniej dwie trzecie sumy wierzytelności przysługujących uprawnionym do głosowania nad układem wierzycielom z tej grupy.”

Propozycja zmian przepisów Ustawy

W świetle powyższego Związek Banków Polskich proponuje dodanie w art. 19 Ustawy ust. 2 o następującym brzmieniu oraz odpowiednią zmianę numeracji dotychczasowych ustępów:

„2. W razie objęcia układem wierzytelności, o których mowa w art. 17, wierzycieli, o których mowa w art. 17 należy traktować jako odrębną kategorię interesów, a dla przyjęcia układu wymaga się, ażeby wypowiedziała się za nim większość wierzycieli z grupy obejmującej tą kategorię interesów mających łącznie co najmniej dwie trzecie sumy wierzytelności przysługujących wierzycielom z tej grupy.”

4. Ograniczenie stosowania uproszczonego postępowania restrukturyzacyjnego do przedsiębiorców dotkniętych COVID-19

Uzasadnienie zmiany Ustawy

Uzasadnieniem dla wprowadzenia uproszczonego postępowania restrukturyzacyjnego oraz istotnego ograniczenia w tym postępowaniu roli sądu i wierzycieli, jest spodziewana duża liczba spraw restrukturyzacyjnych związana ze spowolnieniem gospodarczym będącym konsekwencją pandemii COVID-19.

Z tego względu przepisy dotyczące uproszczonego postępowania restrukturyzacyjnego znalazły się w ustawach mających chronić przedsiębiorców dotkniętych skutkami pandemii COVID-19.

W tym kontekście naduzyciem byłoby wykorzystanie takiej legislacji w celu zapewnienia ochrony (w ramach przewidzianego nią skrajnie odformalizowanego i uproszczonego postępowania) dłużnikom mającym problemy finansowe z przyczyn innych niż COVID-19. Podejście to umożliwiłoby takim dłużnikom instrumentalne wykorzystanie pakietu pomocowego dla rozwiązania wlokących się czasem od lat problemów.

W świetle powyższego Związek Banków Polskich proponuje, ażeby uproszczone postępowanie restrukturyzacyjne mogli otworzyć wyłącznie przedsiębiorcy dotknięci COVID-19 w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.

Propozycja zmian przepisów Ustawy

W świetle powyższego Związek Banków Polskich proponuje, ażeby art. 15 ust. 1 Ustawy otrzymał następujące brzmienie:

„Art. 15. 1. Do dnia 30 czerwca 2021 r. dłużnik, o którym mowa w art. 15z z ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, do którego stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2020 r. poz. 814), który zawarł z doradcą restrukturyzacyjnym umowę, o której mowa w art. 210 tej ustawy, może obwieścić w Monitorze Sądowym i Gospodarczym o otwarciu postępowania o zatwierdzenie układu

prowadzonego w oparciu o przepisy ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne znajdujące zastosowanie do postępowania o zatwierdzenie układu ze zmianami wynikającymi z poniższych przepisów.”

- 5. W razie niepowodzenia uproszczonego postępowania restrukturyzacyjnego zapewnienie dłużnikowi możliwości otwierania wyłącznie tych postępowań, z którymi wiąże się odebranie mu zarządu własnego**

Uzasadnienie zmiany Ustawy

Niepowodzenie procesu restrukturyzacyjnego wdrożonego przez dłużnika i powołanego przezeń nadzorcę układu (posiadających szersze aniżeli w innych postępowaniach uprawnienia), poddaje w wątpliwość zdolność dłużnika do zarządzania procesem restrukturyzacyjnym. Uzasadnia to dużą ostrożność w zakresie jego dalszych działań restrukturyzacyjnych. Ostrożność taka przejawiać się powinna w zwiększonym nadzorze nad takimi działaniami.

W świetle powyższego Związek Banków Polskich proponuje, ażeby w razie niepowodzenia uproszczonego postępowania restrukturyzacyjnego dłużnikowi pozostawiona była w okresie 12 miesięcy możliwość otwierania wyłącznie tych postępowań, z którymi wiąże się odebranie mu zarządu własnego.

Propozycja zmian przepisów Ustawy

W świetle powyższego Związek Banków Polskich proponuje, ażeby w art. 23 dodać ust. 2 o następującym brzmieniu:

- „2. *W terminie 12 miesięcy po dniu uprawomocnienia się postanowienia o odmowie zatwierdzenia układu lub dniu umorzenia postępowania, dłużnik nie może złożyć wniosku o otwarcie przyspieszonego postępowania układowego, postępowania układowego oraz nie przysługuje mu prawo do złożenia wniosku o zatwierdzenie układu w trybie ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne.”*

Uzasadnieniem jest to, że
1. w